

SVEČANA PODJELA SVJEDODŽBI UČENICIMA OSMIH RAZREDA

Dana 1. srpnja 2024. ispratili smo još jednu generaciju osmaša i spremne ih uputili u srednju školu. Svečana podjela svjedodžbi održana je u atriju škole s početkom u 11:00 sati. Učenici osmih razreda su u suradnji s razrednicama: Barbarom Donkov Zorčić, Vesnom Buljan, Teom Surina Granić, Nedom Lelas i učiteljicom glazbene kulture Karmen Širović pripremili kulturno-umjetnički program kojim su se prisjetili školskih dana generacije 2016./2024.

Himnu *Lijepa naša domovino* izvela je Katarina Pavić, 7.c na flauti uz pratnju učiteljice glazbene kulture Karmen Širović nakon čega se oglasilo školsko zvono i svečanost je započela. Prisutnim roditeljima, učiteljima i učenicima obratili su se voditelji Klara, Bartul i Marta.

Zavrtivši čarobni krug odrastanja, proveli su nas svojim školskim vremeplovom počevši od rujna 2016. god., prisjećanja na prve školske dane i učiteljice Mirjanu, Vericu, Kseniju, Gordanu, Veselku kao i učiteljice u cjelodnevnom boravku Silviju i Ivanu.

Kako su voditelji naveli nemoguće je bilo prisjetiti se svih događanja, ali neke su stvari nezaobilazne, pravi ključni događaji pa su se tako prisjetili petoga razreda, sjedenja u učionicama s maskama na licu i nastave na daljinu. Šesti je protekao u znaku izvanučioničkih nastava u Ogulin, Kuterevo, Staru Sušicu, Prvić, Šibenik... Sedmi su obilježili novi predmeti, tzv. STEM područje, školske marende te planovi i pripreme oko ekskurzije. Osmi, najturbulentniji, obilježile su školske ekskurzije u Istru i Hrvatsko zagorje, zajedničko putovanje u Vukovar u okviru projekta *Posjet učenika osmih razreda Vukovaru*, nacionalni ispiti i nezaobilazna groznica oko ocjena i upisa u srednju školu.

Učenici su se obratili učiteljima te su im prigodno pročitali vrapce kojima su naglasili najdojmljivije trenutke provedene zajedno.

Učenicima se obratio ravnatelj Jure Kunac, čestitao je svima na postignutom uspjehu, a nagrađenim učenicima je uručio nagrade Učiteljskoga vijeća. Nagrađeni učenici su: Luka Rančić, Bruna Denić (8.a); Toma Nejašmić, Neli Janković, Klara Uglešić, Ivan Burica, Petra Katić (8.b); Nina Karoglan, Paula Radas (8.c) i Marko Majce (8.d).

Učenik generacije je Luka Rančić, dvogodišnji dobitnik Oskara znanja, koji se upravo priprema za sudjelovanje na 8. europskoj juniorskoj informatičkoj olimpijadi – EJOI 2024. koja će se održati u Moldaviji.

Pjesme *I love rock&roll* i *Cesarica* otpjevala je Mia uz glazbenu pratnju učiteljice glazbene kulture Karmen Širović i koreografiju svih učenika i učitelja.

Voditelji su na kraju svečanosti, u ime svih osmaša, zahvalili svim učiteljima prigodnim riječima: „Dragi naši učitelji, bilo je lijepo, i kad smo vas slušali i kad vas nismo slušali, kad nismo učili, kad smo se opravdavali, kad ste nas bodrili i hrabрили, kad bismo lagali i kad biste se ljutili na nas, osjećali smo se sigurno i zaštićeno, uvjerali ste nas da će sve biti u redu. Hvala vam na svemu! Netko je jednom rekao 'Otisci što ih ostavlja čovjek na čovjeku, vječni su!' Vrijeme provedeno s vama ostat će trajno urezano u naše pamćenje i u naša srca. Nadamo se i vjerujemo da ćemo za vas ostati generacija za pamćenje!“

Završetak svečanog programa označio je zvuk školskoga zvona.

Nakon pozdravnih riječi i odjave naših voditelja učenicima su se obratile razrednice s napomenom: „Nije gotovo kad zvoni. Gotovo je kad mi kažemo da je gotovo!“ te učenicima uputile pozdravne riječi:

Barbara Donkov Zorčić, razrednica 8.a razr.

Bio je to vrt prepun procvjetalih ruža. Sve su nalikovale na njegov cvijet. Gledao ih je, a tada je shvatio. Lijepo ste, ali ste prazne. Za vas se ne može umrijeti. I za moju bi ružu neki slučajni prolaznik rekao da vam je nalik, ali, ona mi je važnija od svih vas zajedno jer sam je ja zalijevao. I baš sam nju zaštitio od vjetra, i baš sam nju slušao kako se žali, ili kako se hvali, ili, ponekad, kako šuti. Jer, baš je ona moja ruža. Vrijeme koje sam potrošio za nju učinilo ju je tako posebnom.

(A. de Saint-Exupery, *Mali princ*)

Niste jedini, ali za nas ste jedinstveni, neponovljivi. I kao što vi pamтите naše šale, poštapalice, karakteristične pokrete i izraze lica, pamtimo i mi vaše, i uvijek ćemo ih se sjećati s osmijehom.

Manuela Mirt (zamjena za Vesnu Buljan), razrednica 8.b razr.

Nema uputa za uporabu koje dobiješ u 5. razredu zajedno s dvadesetak malih glava koje te pozorno promatraju i slušaju, ali da ga ima, izgledao bi ovako:

U šarenu i bučnu smjesu učenika i jednog razrednika dodati

- 1000 kg strpljenja
- 100 000 sati razgovora, može i više po potrebi
- smijeha koliko stane u puno srce
- 3 ozbiljna izraza lica, a uz to i tri ozbiljne rečenice
- tone i tone pravde
- nemjerljivo ljubavi
- Smjesa se mora pažljivo miješati 4 godine kako biste dobili jednu generaciju, baš ovakvu kakva ste vi danas.

Tea Surina Granić, razrednica 8.c razr.

Ni po čemu posebni, a posebni, naši. Naši Jonathani, mali prinčevi i ruže, bijeli klauni i zmajevi, naši alkari, Srne, breze i Veli Jože. Gubili smo se ponekad u šumi Striborovoj, bili na dnu bunara s bijesom Potjehovim, često se iz guja pretvarali u ljepotice, a po potrebi i u troglave zmajeve.

Neda Lelas, razrednica 8. d razr.

Bilo je nepredvidivo ovo naše putovanje, nakon olujnog nevremena bježali smo u sigurnu luku i tamo vidali rane za nove pokušaje, naučili da samo istovremeni zaveslaji cijele posade tjeraju brod naprijed, ali i da drugi veslači preuzimaju tvoju ulogu kad se umoriš, a imaš se pravo umoriti, i odmoriti, i ponekad skoro odustati pa opet tvrdoglavo i prkosno zaveslati s mišlju - JA MOGU!

Razrednice zajedno

I na kraju, što smo naučili? Život nije bajka, nismo vam lagali, ali smo vam pokazali da je Starac uhvatio ribu, Jonathan odletio od jata u potrazi za svojim ciljem, a Iteo dotakao Waitapu – ono što ih je vodilo bila je hrabrost.

Tako i vi danas hrabro poletite u novu pustolovinu zvanu život!

Letite, neustrašivi i svoji!

Priledile razrednice osmih razreda